

26 Φεβρουαρίου 2018

Ο εορτασμός της Κυριακής της Ορθοδοξίας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

/ [Πεμπτούσία](#)

Με κάθε ιεροπρέπεια και σύμφωνα με την από αιώνων διαμορφωμένη παράδοση εορτάσθηκε στην Ιερά Καθέδρα της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως η Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Φιλαδελφείας Μελίτων, Σεβαστείας Δημήτριο, Μύρων Χρυσόστομο, Ικονίου Θεόληπτο, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στέφανο, Προύσης Ελπιδοφόρο, Κεφαλληνίας Δημήτριο και Σμύρνης Βαρθολομαίο.

Τον πανηγυρικό λόγο της ημέρας εκφώνησε ο Επίσκοπος Αλικαρνασσοῦ Αδριανός.

«Συνήχθημεν σήμερον επί το αυτό, διά να τιμήσωμεν, εν παμφώτῳ Ευχαριστιακῇ συνάξει, την ἤδη ἐπί χίλια εκατόν εβδομήκοντα και πέντε (1175) συναπτά ἔτη εορταζομένην παρ' ἡμῖν ιερὰν πανήγυριν, την ευφρόσυνον ἐπέτειον της αναστηλώσεως των αγίων και σεπτῶν εικόνων, και διά να ανανεώσωμεν την δέσμευσιν ἡμῶν ὅπως διατηρήσωμεν αλώβητον την πίστιν, την πίστιν των Αποστόλων, την πίστιν των Πατέρων, την πίστιν των Ορθοδόξων, την στηρίξασαν και στηρίζουσιν την Οικουμένην», εἶπε ο Επίσκοπος Αλικαρνασσοῦ και συνέχισε: «Ἡ τιμητικὴ προσκύνησις των εικόνων και ἡ κεντρικὴ θέσις αὐτῶν εἰς την Ορθόδοξον Εκκλησίαν δεν εἶναι ἀπλῶς μία παράδοσις της χριστιανικῆς Ανατολῆς και μία διάστασις της λαϊκῆς ευσεβείας, χωρὶς θεολογικὴν ουσίαν. Ἀνήκει εἰς τον πυρήνα της πίστεως και της ταυτότητος των Ορθοδόξων. Εἰς την Ορθόδοξον εἰκόνα, την οποίαν ἀσπαζόμεθα «στόμασι, και καρδίᾳ και θελήματι», κατὰ τον ὑμνωδόν, (Κανὼν Κυριακῆς της Ορθοδοξίας, ὠδὴ ἡ'), συμπυκνοῦται και ἀποκαλύπτεται ἡ τρίσημος ἐνότης της ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἤτοι της Ορθοδοξίας της πίστεως, της ορθῆς λατρείας και δοξολογίας του Θεοῦ, και της Χριστοπρεπούς βιοτῆς και αναστροφῆς ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ αὐτῇ, ορθῶς ἐλέχθη, ὅτι εἰς την ἀπόρριψιν της τιμῆς των εικόνων συνοψίζονται ὅλαι αἱ αἱρέσεις, αἱ οἱαὶ ἐταλάνισαν την Εκκλησίαν, και ὅτι ὁ ἀγὼν κατὰ της Εικονομαχίας ἦτο ἀγὼν υπέρ

της Ορθοδοξίας της πίστεως. Διά τον λόγον αυτόν, η αναστήλωσις των Ιερών εικόνων το έτος 843, εορτάζεται ως νίκη της Ορθοδοξίας, ως κατάργησις των νόθων και πεπλασμένων δογμάτων. Το θεολογικόν υπόβαθρον των εικόνων είναι η, εν τω «αεί μένοντι μυστηρίω» της Θείας Ενανθρωπήσεως αποκαλυφθείσα προαιώνιος Βουλή του Τριαδικού Θεού περί της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους και της κτίσεως όλης, διά της σαρκώσεως του Θείου Λόγου. Όλαι αι εικόνες μαρτυρούν ότι ο Χριστός είναι ο ελθών εις το σώσαι τον άνθρωπον και ο ερχόμενος εν δόξη, διά να ολοκληρωθή το σχέδιον της θείας Οικονομίας».

Ο Επίσκοπος Αλικαρνασσού, σε άλλο σημείο της ομιλίας του, επεσήμανε, ότι μια από τις μεγαλειώδεις και πλέον συγκλονιστικές στιγμές της ιστορίας του Γένους, «είναι η εικόν των δεδιωγμένων εκ των πατρογονικών εστιών ένεκεν της πίστεως αυτών, Ορθοδόξων Χριστιανών, βασταζόντων τας ιεράς εικόνας ως το πολυτιμότατον κειμήλιον και τον τιμαλφέστατον θησαυρόν, διά να τας διασώσουν, να τας προσκυνούν και να αντλούν ευλογία και δύναμιν εν τη ξένη, μιμνησκόμενοι της γλυκυτάτης πατρίδος, της αγιοτόκου γης των Πατέρων. Όντως, Ορθοδοξία είναι να ανακαλύπτωμεν και να βλέπωμεν όλην την αλήθειαν της πίστεώς μας εις μίαν εικόνα του Χριστού, εις την εικόνα της Παναγίας Παμμακαρίστου ή της Παναγίας Φανερωμένης, εις μίαν εκ των αναριθμήτων εικόνων των Αγίων μας. Η καθ'ημάς Ανατολή, και δη η Πόλις των Πόλεων, είναι ο ευλογημένος τόπος, όπου διετυπώθη με δογματικούς όρους, υπό Οικουμενικών Συνόδων, η αλήθεια της

Ορθόδοξου πίστεως, η αλήθεια της εικόνας, η αλήθεια την οποίαν τιμώμεν σήμερα εν τω Πανσέπτω Πατριαρχικώ Ναώ, εν ατμοσφαίρα εκπάγλου λαμπρότητος και ουρανοειδούς φωτοχυσίας. Αυτήν την σωστικήν αλήθειαν ενσαρκώνει, εκπροσωπεί και εκφράζει η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, πηδαλιουχουμένη Χριστοπρεπώς υπό της Υμετέρας Θεοτιμήτου και Θεοφρουρήτου Σεπτής Κορυφής, διακονούσα την ευστάθειαν της Ορθοδοξίας, τους διαχριστιανικούς διαλόγους, την διαθρησκειακήν προσέγγισιν, την δικαιοσύνην και την ειρήνην, τα θύματα της πολυκεφάλου βίας, τους κοπιώντας και πεφορτισμένους, αγαπώσα τον Κύριον εν τω ανθρώπω και τον άνθρωπον εν τω Κυρίω, ορθοδοξούσα και ορθοπραγούσα, διά του «αγαπήσαντος ημάς» (Ρωμ. η΄37), «ορθοδοξίας φέγγει ελλαμπομένη», φωτοδόχος και φωτοδότις, «Εκκλησία των του Χριστού πενήτων» και πνευματική φωτοδότειρα της Οικουμένης».

Εκκλησιάστηκαν οι Μητροπολίτες Γέρων Νικαίας Κωνσταντίνος και Κυδωνιών Αθναγόρας καθώς και ο Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη. Επίσης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα, Πέτρος Μαυροειδής, ως εκπρόσωπος της Ελληνικής Κυβερνήσεως, ο Πρέσβης Ευάγγελος Σέκερης, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, ο Πρόξενος της Ουκρανίας στην Πόλη, Maksym Vdonychenko, Άρχοντες Οφφικιάλιοι του Οικουμενικού Θρόνου, Καθηγητές και μαθητές από τα ομογενειακά σχολεία της Πόλης, και πλήθος προσκυνητών.

Μετά την απόλυση ο Οικουμενικός Πατριάρχης, μαζί με τους Αρχιερείς που συλλειτουργήσαν μαζί του, ανέγνωσαν το καθιερωμένο Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών όλων «των υπέρ της Ορθοδόξου ημών πίστεως αγωνισαμένων και τελειωθέντων εν αυτή».

Ακολούθησε η λιτανευτική πομπή των Ιερών Εικόνων κατά την οποία ο Οικουμενικός Πατριάρχης ευλόγησε τον πιστό λαό από τον εξώστη του Πατριαρχικού Οίκου.

[Για να διαβάσετε το πλήρες κείμενο του Κηρύγματος του Θεοφιλ. Επισκόπου Αλικαρνασσοῦ Αδριανού πατήστε εδώ.](#)